

מסכת פסחים

פרק ו משנה ה

הפסח ששהתו שלא לשמו בשבת, חיב עליו חטא. ושאר כל הזבחים ששהתו לשום פסח, אם אין ראיין, חיב. ואם ראיין הוא, רבוי אליעזר מתייב חטא, ורבוי יהושע פוטר. אמר רבוי אליעזר, מה אם הפסח שהוא מתר לשמו, כשנה את שמו, חיב, זבחים שעון אסורין לשמו, כשנה את שמו, אין דין שעיה חיב. אמר לו רבוי יהושע, לא, אם אמרת בפסח, ששהו לדבר אסור, תאמר בזבחים, שונן לדבר הפתיר. אמר לו רבוי אליעזר, אםורי צבור יוכחו, שעון מתרין לשמו, והשותחת לשמו, חיב. אמר לו רבוי יהושע, לא, אם אמרת באמוראי צבור שיש לנו קצבה, תאמר בפסח שאין לו קצבה. רבוי מאיר אומר, אף השותחת לשם אמוראי צבור, פטור:

